

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 30Csp/14/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121414717
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina L'achová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2022:6121414717.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta sudkyňou JUDr. Martinou L'achovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO 35 724 803, zast.: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: P. Č., A.. XX.X.XXXX, W. M. XX, zast.: JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o., so sídlom Pavla Mudroňa 1195/1, Žilina, o zaplatenie 17.045,4 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa na základe skutočností uvedených v žalobe doručenej Okresnému súdu Banská Bystrica domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 17.045,4 eur s prísl. a náhradu trov konania.

2. V žalobe tvrdil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 postúpil postupca (Všeobecná úverová banka, a. s.) na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca uzatvoril so žalovaným dňa 18.11.2016 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe Zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ust. § 497 až 507 z. č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný napriek opakovaným výzvam postupcu, v ktorých ho postupca v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozorňoval v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa Zmluvy. S ohľadom na skutočnosť, že žalovaný sa dostal do omeškania so splácaním úveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, pričom bol súčasne upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní na možnosť uplatnenia práva na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, postupca k 15.1.2019 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu 22.484,47 eur, ktorá pozostávala z istiny 16.958,75 eur, z riadneho úroku 3.839,65 eur, z úroku z omeškania 1.599,42 eur a z poplatkov 86,65 eur, v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný po postúpení pohľadávky nevykonal žiadne úhrady. Žalovaná suma predstavuje sumu 22.484,47 eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru 16.958,75 eur, z neuhradeného riadneho úroku 3.839,65 eur, z neuhradeného úroku z omeškania 1.599,42 eur a z

neuhradených poplatkov 86,65 eur. Zároveň si uplatnil úrok z omeškania počnúc dňom 2.12.2020, t. j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní dňa 13.8.2021 žalobe vyhovel vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. XUp/XXXX/XXXX, proti ktorému podal žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu včas odôvodnený odpor.

4. V podanom odpore namietal, že žalobca v žalobe neuviedol akým spôsobom bola overená bonita klienta. Právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, preto nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, postúpenie pohľadávky je neplatný právny úkon pre rozpor s ust. § 17 ods. 1 písm. b) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko sa postúpila pohľadávka, ktorá nebola po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa nestala splatnou pred termínom konečnej splatnosti úveru. Tiež namietal, že poslednú výzvu pred zosplatením úveru ako aj vyhlásenie úveru za predčasne splatný treba považovať pre neurčitost' v zmysle § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka za neplatné právne úkony, keďže v nich nie je jednoznačne uvedené, pre omeškanie s ktorou mesačnou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Žalobca nepreukázal doručenie tretej upomienky, a preto neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru podľa ust. § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca nepreukázal ani splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách a zároveň došlo k postúpeniu tzv. živého úveru. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. XCo/XXX/XXXX zo dňa 8.1.2019, ktorý vo svojom rozhodnutí uviedol, že výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nepredstavuje oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Žalovaný dôvodil aj tým, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. g) a j) z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, teda neobsahuje údaj o celkovej výške úveru (žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 20.001,80 eur, okamžite mu bol započítaný poplatok 408,20 eur, čo vyplýva z výpisu z účtu žalovaného) a nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa. Zároveň poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp. zn. XCo/XX/XXXX zo dňa 26.8.2019, podľa ktorého ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN.

5. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovaného uviedol, že odborná starostlivosť pri posudzovaní schopnosti žalovaného splácať úver (t. j. pri posudzovaní bonity) bola zachovaná s tým, že výsledkom daného posúdenia schopnosti žalovaného splácať úver bol jednoznačný záver o jeho platobnej spôsobilosti/schopnosti splácať daný úver. Žalovaný v žiadosti o úver deklaroval výšku príjmu cca 949,09 eur, že je slobodný, zamestnaný na trvalý pracovný pomer ako technický pracovník a má ukončené stredné vzdelanie bez maturity. Zároveň uviedol ďalšie úverové zaťaženie vo výške 273,- eur mesačne ako splátka za poskytnutý spotrebný úver. Finančná analýza bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru 20.410,- eur na 95 mesiacov s mesačnou splátkou 306,26 eur a dispozostatkom vo výške 371,85 eur. Poukázal na to, že žalovaný bol v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bolo preukázané, že žalovaný bol právnym predchodcom žalobcu opakovane vyzvaný na úhradu omeškaných splátok a to: výzvou zo dňa 30.11.2018, ako aj výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 15.1.2019, ku ktorej predložil kópiu doručenky. Podľa jeho názoru došlo k riadnemu vyhláseniu mimoriadnej splatnosti. Tiež poukázal na skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávky má písomnú formu a dlžník bol výzvou zo dňa 15.1.2019 vyzvaný na splnenie pohľadávky vo výške 17.746,62 eur, keď z predloženej platobnej histórie je zrejmé, že žalovaný bol v čase vyhlásenia splatnosti v omeškaní. Nemožno mať pochybnosti o 90 dňovom nepretržitom omeškaní dlžníka, pričom toto omeškanie trvalo aj po odoslaní výzvy na úhradu a zosplatení pohľadávky. Nesúhlasil so záverom žalovaného, že je nesprávne uvedená výška poskytnutého úveru z dôvodu zaúčtovania poplatku za poskytnutie úveru. Žalovaný si ako formu splácania úveru, vrátane všetkých peňažných záväzkov, ktoré mu zo zmluvy vzniknú, zvolil formu inkasa z účtu. Mal možnosť si pri uzavretí zmluvy zvoliť iný spôsob úhrady splátky úveru a jednotlivých poplatkov ako formou inkasa. V súlade s uvedeným výberom realizoval postupca inkaso poplatku za poskytnutie úveru na ťarchu jeho osobného účtu (splatnosť poplatku bola dohodnutá najneskôr ku dňu prvého čerpania úveru). Výklad ustanovení ZoSÚ, v zmysle ktorého sa pod pojmom „predpoklady na výpočet

RPMN“ rozumie aj vzorec na jeho výpočet je nutné považovať za výklad contra legem. Zákonodarca prísne rozlišuje pojmy vzorec na výpočet RPMN a predpoklady na výpočet RPMN.

6. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu k podanému odporu nad rámec tvrdení uvedených v odpore uviedol, že povinnosť spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje, nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný/domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t. j. konkrétne príjmy, náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, stravu, príp. nezaopatrené deti). Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Právny predchodca žalobcu nepreveril úverovú zaťaženosť v príslušnom úverovom registri, nezískal hodnoverné informácie o výdavkoch žalovaného na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie. Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka za predpokladu, že postúpenie pohľadávky prebehlo v súlade so zákonom. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškani. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky a musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne. Žalobca preukazuje splnenie podmienok v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách odkazom na tretiu upomienku, táto upomienka neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, táto upomienka predstavuje výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a nie výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Rovnako tiež ani výzva na predčasné splatenie úveru nie je výzvou v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, a tiež neobsahuje žiadny text, ktorý by dlžníka upozorňoval na možnosť postúpenia pohľadávky, ide teda o oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, a nie o výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách. Za výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách nemožno považovať výzvu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti, ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, keďže neobsahujú upozornenie na postup v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách (napr. rozsudok KS v Košiciach zo dňa 21.5.2020, sp. zn. 1Co/301/2019). V zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zákonodarca vyžaduje 2 úkony, prvým je výzva v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a druhým je vyhlásenie mimoriadnej splatnosti (rozsudok KS v Žiline zo dňa 26.4.2018, sp. zn. 10Co/84/2018). V danom prípade za výzvu v zmysle ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka možno považovať tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 30.11.2018, žalobca však nepreukázal doručenie tejto tretej upomienky, resp. dôkaz o snahe o doručenie tejto upomienky. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, predžalobnú upomienku, ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, treba považovať za neplatné úkony, a preto žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách, zároveň keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ust. § 17 Zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto zmluva o postúpení pohľadávky je neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, žalobca teda nepreukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky a v konečnom dôsledku žalobca nemá v danom konaní aktívnu legitimáciu. Vzhľadom na to, že zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo k okamžitému započítaniu poplatku za poskytnutie úveru, zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške úveru, ktorý bol použitý pri výpočte RPMN, čo má za následok nesprávny údaj o RPMN. Právny predchodca žalobcu si skompenzoval poplatok už na úvod zmluvného vzťahu, a takto ukrátil spotrebiteľa o skutočnú výšku dojednaného spotrebiteľského úveru. Ide o neprípustný postup v rozpore so záverom Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/2014, v zmysle ktorého celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Uvedený následok má konzekvencie tak čo do údajov o RPMN, tak aj o úrokovej sadzbe a v konečnom dôsledku čo do výšky splátok. Všetky tri uvedené údaje vychádzali z nesprávnej výšky spotrebiteľského úveru, t. j. z istiny aká je uvedená v zmluve (20.410,- eur), a nie reálnej sumy 20.001,80 eur, ktorá bola žalovanému poskytnutá. Preto nemôže byť správny ani údaj o RPMN. Jeho nesprávne uvedenie je spájané s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. V tej súvislosti poukazoval na rozsudok KS v Trnave zo dňa 13.7.2021, sp. zn. 23CoCsp/50/2020, podľa ktorého pokiaľ žalobca ako veriteľ síce pripísal ma účet žalovanej sumu 3.500,- eur, avšak ešte predtým

si strhol poplatok, nebol poskytnutý úver v takej výške ako bolo dohodnuté v zmluve o úvere. Odvolací súd pritom nespochybňuje právny nárok žalobcu na poplatok za poskytnutie úveru, ani jeho výšku, a teda primeranosť, avšak pokiaľ z úveru 3.500,- eur bol hneď odpočítaný poplatok 175,- eur, reálne bol poskytnutý úver iba v sume 3.325,- eur.

7. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, žalovaný ani jeho právny zástupca, ktorý ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalovaného a žiadal, aby súd rozhodol bez ich účasti tak, že žalobu zamietne a žalovanému prizná právo na náhradu trov konania. Súd v súlade s ust. § 180 C.s.p. vec prejednal v ich neprítomnosti.

8. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalobcu vyplynulo, že sa pridrižiava podanej žaloby a písomných vyjadrení. Osobitne poukazoval na skutočnosť, že predmetný úver bol žalovanému poskytnutý účelovo na vyplatenie predchádzajúcich úverov v sume 6.275,- eur a v sume 11.958,- eur. Preukazovanie skúmania bonity bolo preukázané listinnými dôkazmi, konkrétne v rámci žiadosti o poskytnutie úveru, bližšie špecifikované v rámci vyjadrenia k odporu. Pokiaľ ide o predpoklady pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, zo strany žalobcu bola predložená upomienka zo dňa 30.11.2018 spolu s podacím hárkom, ako aj vyhlásenie predčasnej splatnosti spolu s doručenkou, preto mal za to, že boli naplnené predpoklady pre zákonný postup vyhlásenia mimoriadnej splatnosti podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, a teda omeškanie dlžníka 3 mesiace, ako aj skutočnosť, že od upomienky do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti uplynulo viac ako 15 dní.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, listinnými dôkazmi založenými v spise (rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020 vrátane príloh, žiadosťou o flexipôžičku zo dňa 14.11.2016, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“ zo dňa 18.11.2016, všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., výzvou zo dňa 15.1.2019, doručenkou, treťou upomienkou zo dňa 30.11.2018, cenníkom VÚB, a.s., výpisom z účtu, pokusom o zmier zo dňa 7.12.2020 a 7.6.2021, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 7.12.2020, európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere), ako aj s podstatným obsahom spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav: žalovaný dňa 14.11.2016 požiadal právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie spotrebného úveru. Následne dňa 18.11.2016 právny predchodca žalobcu (VÚB, a.s.) a žalovaný uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v sume 20.410,- eur, ktoré sa zaviazal splácať v mesačných splátkach (95) po 306,26 eur vrátane poisťného (z toho poisťné po 16,53 eur), pri celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 27.932,55 eur, s úrokovou sadzbou 7,9% p.a., RPMN 8,81% a priemernou RPMN 9,27%, s odplatom 7,17% p.a. Žalovaný porušil povinnosť uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 30.11.2018 - tretia upomienka, vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 984,31 eur s upozornením, že v opačnom prípade bude požadovať vrátenie celej poskytnutej sumy úveru s prísl. pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. K predmetnej výzve žalobca súdu nepredložil doručenkou, ani poštový podací hárok, z ktorého by vyplývalo podanie predmetnej výzvy na prepravu prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s., ktorej príjemcom by bol žalovaný. Z dôvodu neuhradenia záväzkov, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 15.1.2019 oznámil žalovanému predčasnú splatnosť úveru, a to ku dňu 15.1.2019 a vyzval ho na úhradu dlžnej sumy 17.746,62 eur v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Žalovaný predmetnú výzvu prevzal dňa 25.1.2019. Listom zo dňa 7.12.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky voči nemu zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 18.11.2016 v celosti, spolu so všetkými úrokmi a ostatným príslušenstvom na žalobcu. Zo žiadosti o flexipôžičku zo dňa 14.11.2016, podpísanej žalovaným, vyplývajú informácie o žalovanom, a to, že je slobodný, má stredné vzdelanie bez maturity, bez vyživovacej povinnosti k deťom. Tiež z nej vyplývajú informácie o bývaní - býva v Hoste 34 od 1/1961, údaje o zamestnávateľovi - Poľnohospodársko-obchodné družstvo Abrahám, v ktorom je zamestnaný ako technický pracovník od 7/1980 na trvalý pracovný pomer, ako aj jeho finančná situácia, jeho príjem za posledné tri mesiace, že nemá vedľajší príjem, avšak má iný záväzok v podobe spotrebného úveru vo výške 273,- eur mesačne a nie sú mu vykonávané zrážky zo mzdy.

10. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „Flexipôžička“):

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 veta prvá z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) spotrebiteľským

úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa ust. § 2 písm. a), b) a d) ZoSÚ na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa ust. § 7 ods. 1 a 2 ZoSÚ veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

14. Podľa ust. § 7 ods. 15 ZoSÚ veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

15. Podľa ust. § 7 ods. 16 písm. b) ZoSÚ vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

16. Podľa ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

17. Podľa ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

18. Podľa ust. § 52 ods. 1, 2, 3 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia,

sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

19. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

20. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

21. Podľa ust. § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

22. Podľa ust. § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

23. Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

24. Podľa ust. § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. o bankách (účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok) ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Podľa čl. 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS („Smernica“) členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy.

26. V tejto súvislosti Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-565/12, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi z 27.3.2014 uviedol, že je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takého správania dopustia. Cieľom uvedenej úpravy je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.

27. Súdny dvor Európskej únie v rozsudku vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, rod. Savary, Florian Bonato z 18.12.2014 uviedol, vykladajúc Článok 8 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 okrem iného to, že poskytovateľ úveru musí v každom jednotlivom prípade s prihliadnutím ku konkrétnym okolnostiam zvážiť, či sa jedná o príslušné informácie a či sú tieto informácie dostatočné pre posúdenie úveruschopnosti spotrebiteľa. V tomto ohľade sa dostatočnosť uvedených informácií môže líšiť podľa okolností, za ktorých dôjde k uzavretiu úverovej zmluvy podľa osobnej situácie spotrebiteľa alebo podľa čiastky úveru uvedenej v tejto zmluve. Toto posúdenie je možné vykonať pomocou dokladov o finančnej situácii spotrebiteľa, ale nie je možné vylúčiť, aby poskytovateľ úveru zohľadnil prípadne skôr získané znalosti o finančnej situácii záujemcu o úver. Avšak len ničím nepodložené prehlásenia spotrebiteľa nemôžu byť samé o sebe kvalifikované ako dostatočné, pokiaľ nie sú podopreté žiadnymi dokladmi.

28. Krajský súd v Trnave v rozsudku sp. zn. XXCoCsp/XX/XXXX zo dňa 30.11.2020 uviedol, že ZoSÚ vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t. j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnú podmienku uvedenú v § 7 ods. 1 ZoSÚ „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa poskytnúť veriteľovi informáciu len o výške svojich príjmov a výdavkov, ale od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobé ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania, zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto veriteľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

29. Medzi stranami nebolo sporné, že právny vzťah medzi žalobcom (právnym predchodcom) a žalovaným je od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi stranami uzatvorená, je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalovaný ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom je poskytnutie úveru, ktorý sa žalovaný zaviazal právnemu predchodcovi žalobcu ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda ide o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 ZoSÚ). Právny predchodca žalobcu bol v čase uzavretia zmluvy v postavení veriteľa a zároveň dodávateľa (§ 2 písm. b) ZoSÚ v spoj. s § 52 ods. 3 OZ) s poukazom na predmet podnikania a žalovaný bol v postavení spotrebiteľa, pretože pri uzatváraní úverovej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Tento právny vzťah sa preto spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (z. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, príp. zákon o ochrane spotrebiteľa).

30. Žalovaný v spore okrem iného namietal aktívnu legitimáciu žalobcu dôvodiac, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri skúmaní bonity s odbornou starostlivosťou, a preto nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie úveru, a teda nebol oprávnený ani postúpiť pohľadávku na žalobcu.

31. Predovšetkým sa súd zaoberal tým, či žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky od žalovaného. Aktívnu legitimáciu sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitimácie, či už aktívnej existencie tvrdeného práva na strane žalobcu alebo pasívnej existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného je imanentnou súčasťou súdneho konania (por. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. XCdo/XXX/XXXX).

32. Predmetom sporu je nárok žalobcu na zaplata sumy 17.045,4 eur s príslušenstvom. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy, ktorú žalovaný uzatvoril s VÚB, a.s., Bratislava, teda bankou poskytujúcou úvery na základe bankovej licencie. Túto pohľadávku voči žalovanému mal získať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13.11.2020.

33. Vzhľadom na uvedené a skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či právny predchodca žalobcu bol oprávnený pohľadávku zosplatiť s poukazom na ust. § 7 ZoSÚ, teda či právny predchodca žalobcu pri poskytovaní spotrebiteľského úveru žalovanému posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou.

34. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. S poukazom i na závery uvedené v bodoch 26, 27, 28 tohto odôvodnenia, má súd za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, že veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a pre prípad, že dôjde k hrubému porušeniu ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, takéto konanie veriteľa je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ).

35. V zmysle ust. § 11 ods. 2 ZoSÚ možno od žalobcu požadovať preukázanie bonity klienta. Bolo teda na žalobcovi, aby preukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov, z ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, splnil. Žalobca ako to vyplýva z jeho vyjadrenia k odporu vychádzal iba z údajov, ktoré mal od žalovaného, a ktoré žalovaný deklaroval v žiadosti o flexipôžičku (výška príjmu cca 949,09 eur, že je slobodný, zamestnaný na trvalý pracovný pomer ako technický pracovník, má ukončené stredné vzdelanie bez maturity, ďalšie úverové zaťaženie vo výške 273,- eur mesačne ako splátka za poskytnutý spotrebný úver). Jediný dôkaz, ktorý žalobca v spore predložil v súvislosti s tým, či jeho právny predchodca posudzoval schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou, bola iba predmetná žiadosť žalovaného o flexipôžičku. Žalobca nepreukázal, že by si jeho právny predchodca tieto informácie získané od spotrebiteľa akýmkoľvek spôsobom overil. Z jeho vyjadrenia na pojednávaní vyplynulo, že preukazovanie skúmania bonity bolo preukázané listinnými dôkazmi, konkrétne v rámci žiadosti o poskytnutie úveru, pričom predmetný úver bol žalovanému poskytnutý účelovo na vyplatenie predchádzajúcich úverov v sume 6.275,- eur a v sume 11.958,- eur.

36. Nakoľko právny predchodca žalobcu vychádzal iba z údajov, ktoré mu boli poskytnuté zo strany žalovaného, podľa názoru súdu nemožno hovoriť o odbornej starostlivosťi právneho predchodcu žalobcu pri posudzovaní spôsobilosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver. Ak by aj vyššie uvedené konanie právneho predchodcu žalobcu bolo považované za skúmanie bonity žalovaného, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovaného, ako napr. jeho bežné mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie bývania, stravy, atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o jeho majetkovej situácii potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh zo zmluvy, a to i v tej súvislosti, že žalovanému mal byť poskytnutý úver účelovo na vyplatenie predchádzajúcich úverov. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 ZoSÚ nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Aj keď zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť

údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možností preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam, nemôže sa opierať iba o deklarované tvrdenia spotrebiteľa.

37. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu k posudzovaniu schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver pristúpil len formálne, nevytvoril si reálny obraz o celkovej majetkovej situácii žalovaného a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ. Dôsledkom takého správania je, že veriteľ nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a že uzatvorená zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Z uvedeného dôvodu tak možno prisvedčiť námietke žalovaného, že vyhlásenie pohľadávky za predčasne splatnú právnym predchodcom žalobcu nebolo platné. Možno preto konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená, a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

38. V súlade s ust. § 92 ods. 8 z. č. 483/2001 Z. z. o bankách na inú osobu je možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou na základe vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky. Pre prípad, že by nedošlo k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, nebolo by možné pohľadávku postúpiť. Pre platnosť zosplatnenia pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné dodržať aj zákonný postup uvedený v ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ, tzn. že k tomu, aby došlo k zosplatneniu pohľadávky bolo v danom prípade potrebné, aby veriteľ (právny predchodca žalobcu) postupoval pred uzatváraním zmluvy s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovaného. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval pred uzatvorením zmluvy o úvere v súlade s ust. § 7 ods. 1 ZoSÚ.

39. Aj v súlade s ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ je možné postúpiť iba takú pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na tretiu osobu, ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (teda nastala splatnosť už aj poslednej splátky) alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (teda došlo k jej predčasnému zosplatneniu). V danom spore ako súd uviedol v bode 37. tohto odôvodnenia, predčasné zosplatnenie spotrebiteľského úveru bolo neplatné a zároveň k postúpeniu pohľadávky (13.11.2020) malo dôjsť skôr, ako nastala konečná splatnosť úveru (16.10.2024). Ak určitú pohľadávku nie je možné postúpiť, keďže jej postúpenie je objektívne neprípustné, t. j. zakázané, potom jej následné postúpenie inému subjektu je v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj navonok voči dlžníkovi. Neplatné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru právnym predchodcom žalobcu zakladá v zmysle ust. § 17 ods. 1 ZoSÚ a ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatnosť zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky, a teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

40. Vzhľadom na nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd žalobu zamietol.

41. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu by bolo nadbytočným posudzovať úver ako bezúročný a bez poplatkov aj z pohľadu ust. § 11 ods. 1 ZoSÚ pre absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy o úvere.

42. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

43. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, a preto súd rozhodol postupom podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. aj o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný má voči žalobcovi podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania (preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky), keďže bol v spore v celom rozsahu úspešný a neboli tu dané žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali výnimočne mu náhradu trov konania nepriznať, ani ich strany netvrdili (§ 257 C.s.p.). O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, a to v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z. z. o exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.